

Przestrzegaj dnia sabatu

“Przestrzegaj dnia sabatu, aby go święcić, jak rozkazał ci Pan, twój Bóg.” 5 Mż. 5:12

Słowo *sabat* pochodzi z języka hebrajskiego, gdzie oznacza odpoczynek. Pan Bóg wyznaczył siódmy dzień tygodnia na dzień odpoczynku.

“Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką twoją pracę, ale siódmego dnia jest sabat Pana, twój Bóg. Nie będziesz wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służąca, ani twój wół, ani twój osioł, ani twoje bydło, ani obcy przybysz, który mieszka w twoich bramach, aby odpoczął twój sługa i twoja służebnica tak jak ty.” 5 Mż. 5:13-14

Dzień sabatu, należy obchodzić szczególnie. Powinniśmy się wystrzegać hucznych rozrywek. Jest to dzień wyciszenia, modlitwy, Słowa Bożego. Powinniśmy spotkać się z współwyznawcami wiary, wspólnie z rodziną oddać Bogu cześć i chwałę. Rozważać jego Słowo i przez modlitwę wielbić naszego Stwórcę.

Jednak dzień sabatu to nie tylko dzień niedzielny. Podobnie wystrzegać się pustych zajęć powinniśmy w inne dni, które uznajemy za święta. Wielkanoc, Boże Narodzenie są także dniami świątecznymi. Bóg chce byśmy te dni spędzali z Nim, na łonie rodziny, z naszymi bliskimi. Dlatego powinniśmy zrezygnować w te dni z ciężkich prac domowych, zakupów, rozrywek przed telewizorem. Zamiast tego w ciszy i skupieniu powinniśmy wspólnie przeżywać radość, którą mamy w naszym Panu Jezusie Chrystusie.

Jeden dzień w tygodniu powinniśmy spędzić wolny od ciężkich prac, odpoczywając tak jak to uczynił Pan Bóg po stworzeniu świata.

“I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, i odpoczął dnia siódmego od wszelkiego dzieła, które uczynił. I pobłogosławił dzień siódmy, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego dzieła swego, którego Bóg dokonał w stworzeniu.”
1 Mż. 2:2-3

Tradycyjnie sabat obchodzony był dnia siódmego, czyli w sobotę. Chrześcijanie uznają za sabat niedzielę, gdyż tego dnia Pan Jezus został wzbudzony z martwych. Jego zmartwychwstanie jest naszym źródłem nadziei i radości, dlatego to niedziela jest naszym sabatem. Czy jednak sabat powinniśmy obchodzić w sobotę czy w niedzielę? Apostoł Paweł pisze o tym w liście do Rzymian: “Jeden robi różnicę między dniem, a dniem, drugi zaś każdy dzień ocenia jednakowo; niechaj każdy pozostanie przy swoim zdaniu. Kto przestrzega dnia, dla Pana przestrzega.” Rz. 14:5-6.

Odpoczynek ten nie oznacza leżenia do góry brzuchem cały dzień. Nie jest odpoczynieniem siedzenie na kanapie lub przed konsolą i nic nie robienie. Mieć w nim odpocznienie, to znaczy służyć Bogu i społeczności świętych, tak jak On nas tego nauczał. Służyć mamy miłosierdziem, wykonując dobre dzieła Boże. Najważniejszą służbą jest służba Słowa. Dlatego w niedzielę spotykamy się i wspólnie czytamy ewangelię. Jednak w przykazaniu tym Pan Bóg wzywa nas byśmy to odpocznienie w jego łasce znajdowali każdego dnia. Każdego dnia powinniśmy znaleźć czas, który poświęcimy na spotkanie z Nim w Słowie i modlitwie.

Pan Bóg chce byśmy w praktyczny sposób okazywali pomoc naszym bliźnim, nawet jeśli pomoc ta wypada w dzień świąteczny. Mimo, że z pozoru wykonujemy pracę, kiedy czynimy dobre uczynki, to jest to odpocznienie. Nasze uczynki są bowiem owocem wiary, jeśli jest to wiara czynna w miłości. Kiedy możemy czynić dobro, jest to przejaw Bożej łaski. Nie jest to więc nasza praca, lecz Pana. “... lecz daleko więcej niż oni wszyscy pracowałem, wszakże nie ja, lecz łaska Boża, która jest ze mną.” 1 Kor. 15:10b

Faryzeusze wielokrotnie zarzucali Jezusowi, iż ten uzdrawiał ludzi w sabat. Pewnego dnia, w sabat szedł Jezus ze swoimi uczniami wśród zbóż, a oni zrywali kłosa. Faryzeusze zarzucili mu: "Oto uczniowie twoi czynią, czego nie wolno czynić w sabat." Pan Jezus tłumaczy im, że sabat nie jest zbiorem sztywnych przepisów. Pan Bóg nie oczekuje od nas w ten dzień określonych ceremonii i twardego trzymania się ustalonych reguł. Odpowiada im: "Gdybyście byli zrozumieli, co to jest: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary, nie potępiałibyście niewinnych, albowiem Syn Człowieczy jest Panem sabatu." Mt. 12:7-8

Musimy pamiętać, że nasz sabat, nasze odpocznienie znajdujemy tylko w Jezusie Chrystusie. "Syn Człowieczy jest Panem sabatu". To w Nim odpoczywamy od naszych dzieł. Możemy odetchnąć od szukania usprawiedliwienia przez wypełnianie zakonu. Przez zakon i przykazania nikt nie zostanie bowiem usprawiedliwiony. Nasz Pan Jezus Chrystus woła nas do tego odpocznienia słowami:

"Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam **ukojenie** *. Weźcie na siebie moje jarzmo i ucztujcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie **ukojenie** dla dusz waszych." Mt. 11:27-28

* *odpocznienie* w BG

Dlatego kiedy Pan Bóg mówi, abyśmy przestrzegali dnia sabatu, wzywa nas przede wszystkim byśmy przez wiarę trwali w Jezusie Chrystusie. Byśmy w nim pokładali ufność przez całe nasze życie. Ta ufność i ta wiara są naszym odpocznieniem i naszym uświęceniem. "Kto bowiem wszedł do odpocznienia jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od swoich." Hbr. 4:10

Odpocznienie w Jezusie Chrystusie odnajdujemy, kiedy całe nasze życie powierzamy Jemu. Kiedy z ufnością przyjmujemy to, że jesteśmy całkowicie od Niego zależni, bo to On jest Panem. Odpocznienie znajdujemy, kiedy nie próbujemy zapracować na

Bożą łaskę, bo i nie możemy tego zrobić. Całym naszym życiem i sercem i umysłem polegamy na Jezusie Chrystusie i na dziele zbawienia, którego dla nas dokonał na krzyżu Kalwarii. Oto jest prawdziwe odpocznienie o którym mówi przykazanie "Przestrzegaj dnia sabatu, aby go święcić, jak rozkazał ci Pan, twój Bóg".